

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Велико Търново , 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД –ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ** в публично заседание на пети април, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ СТОЯНОВА

Членове: АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ
 ДИАНА ВАСИЛЕВА

при участието на секретаря ВАНЯ Г. ЧАНТОВА
в присъствието на прокурора Емил Иванов Денев (АП-Велико Търново)
като разгледа докладваното от АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ Наказателно дело
за възобновяване № 20214000600064 по описа за 2021 година

на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на Главния прокурор на Р. България за
възобновяване на НОХД № 2189/2020г. по описа на Районен съд –Плевен.

С искането е заявено основание за възобновяване на делото по чл. 422,
ал. 1, т. 5 от НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл. 348,
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че определението, с което е
одобрено споразумение по НОХД № 2189/2020г. по описа на РС-Плевен е
постановено при съществени нарушения на закона и на процесуалните
правила. Излагат се, съображения, че за извършеното от подсъдимия Л. А. Н.
престъпление по чл.343в, ал.2, вр. с ал.1 НК същият се съгласява да му бъде
наложено наказание 6 /шест/ месеца лишаване от свобода, което да изтърпи
при първоначален „общ“ режим. Иска се Великотърновският апелативен съд
да възобнови НОХД № 2189/2020г. по описа на Районен съд-гр. Плевен, да
отмени постановеното по него определение от 04.11.2020г. за одобряване
на споразумение за решаване на делото и да върне делото в частта относно
първоначалния режим за изтърпяване на наложеното на осъдения Л. А. Н.

наказание 6 /шест/ месеца лишаване от свобода за ново разглеждане по реда на чл. 306, ал.1, т.2 НПК в тази му част от друг състав на същия съд.

В съдебно заседание прокурорът от Великотърновската апелативна прокуратура поддържа направеното от Главния прокурор искане за възобновяване на делото, по изложените в искането съображения.

Осъденото лице Л. А. Н. не се явява пред апелативния, но чрез процесуалният си представител адв. М. - Г. моли апелативния съд да остави без уважение цялото искане на Главния прокурор.

Великотърновският апелативен съд, като извърши проверка за наличие на претендираните в искането основания за възобновяване на делото, в пределите на правомощията си по чл. 347 от НПК, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната в чийто интерес се предлага отмяната. Направено е от процесуално легитимирано лице по чл. 420, ал. 1 от НПК, като от съдържанието на искането се извежда оплакване за наличието на основание за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 НПК, във връзка с допуснатото съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Искането е направено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421, ал. 1 от НПК.

Разгледано по съществото искането за възобновяване е основателно, като съображенията за това са следните:

С определение от 04.11.2020г. постановено по НОХД № 2189/2020г. по описа на Районен съд-гр. Плевен, съдът на основание чл. 382, ал. 7 от НПК одобрил споразумение за решаване на делото. С одобреното от съда споразумение, което съгласно разпоредбата на чл. 383, ал. 1 от НПК има последиците на влязла в сила присъда, подсъдимият Л. А. Н. е осъден за престъпление по чл.343в, ал.2, вр. с ал.1 НК, за което и на основание чл. 54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца, което да се изтърпи при първоначален общ режим.

Определението, с което е одобрено споразумението за решаване на

делото, не подлежи на протестиране или обжалване и е влязло в сила на 04.11.2020г.

Наведеното с искането за възобновяване на делото оплакване за допуснато съществено нарушение по чл.348, ал. 1, т. 1 от НПК е основателно. Относно посоченото основание за нарушение на закона по отношение на постановения режим за изтърпяване на наказанието следва да се има предвид следното: Видно от справката за съдимост по БП № 457/2020г. на Районна прокуратура-Плевен /л.19-л.20/, приложено по НОХД № 2189/2020г. на Плевенски районен съд, преди да бъде осъден по това дело Л. А. Н. е осъждан 4 пъти, както следва: по НОХД № 230/1989г. и НОХД № 238/2020г. на Районен съд Белоградчик, НОХД №258/17г. на Районен съд-Кнежа и НОХД № 533/2020г. на Районен съд Варна, от които по първото, третото и четвъртото дело наложените наказания са лишаване от свобода. Присъдите по последните две осъждания са влезли в сила съответно на 31.10.2017г. и 13.02.2020г. и наказанията по тях са изтърпени за времето след 13.02.2020г. и преди 18.10.2020г. - датата на извършване на престъплението по НОХД № 2189/2020г. на Районен съд-Плевен. Данните за предишни наложени наказания лишаване от свобода и за времето през което са изтърпени от една страна и датата на извършване на престъплението по НОХД № 2189/2020г. на Плевенски районен съд – 18.10.2020г., т.е. преди да са изтекли 5 години от изтърпяване на наказанието лишаване от свобода по последното предходно осъждане, обосновават в конкретния случай наличието на предпоставките по чл. 57, ал.1, т.2, б.,б“ ЗИНЗС за определяне на първоначален строг режим за изтърпяване на наказанието по това дело.

Множеството осъждания и липсата на поправителен ефект по отношение на Л. А. Н. го характеризират като лице с висока степен на обществена опасност, което обстоятелство е пречка за приложението на изключението по чл.57, ал.3 ЗИНЗС по отношение на него.

Съгласно чл.57 ал.1 т.2 б.“б“ от ЗИНЗС съдът определя строг режим за умишлени престъпления, когато не са изтекли повече от 5 години от изтърпяване на предходно наложено наказание лишаване от свобода, което не е било отложено на основание чл. 66 от Наказателния кодекс, независимо от реабилитацията. Това означава, че фактическите предпоставки на посочения текст за определяне на първоначален строг режим са налице по отношение на наказанието по НОХД №2189/2020г. по описа на Районен съд-гр. Плевен. Вариант за определяне на общ режим в случаите по чл.57 ал.1 т.2 от ЗИНЗС съществува при наличие на предпоставките на ал.3 от същия законов текст. В тази алинея се посочва, че съдът може да определи първоначален общ режим и в случаите по ал. 1, т. 2, когато осъденият не е с висока степен на

обществена опасност. Предходните осъждания на Л.Н. не дават основание за извод, че лицето не е личност с висока обществена опасност, което не дава възможност за приложение на чл.57 ал.3 от ЗИНЗС.

Освен горното нито в подписаното споразумение от страните, нито в залегналото в съдебния протокол споразумение е посочено, че се приема наличието на предпоставките на чл.57 ал.3 от ЗИНЗС. Единствено се посочва, че наказанието лишаване от свобода следва да се изтърпи при първоначален общ режим, без да се посочва правното основание.

Наведеното с искането за възобновяване на делото оплакване за допуснато съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК също е основателно. Като е одобрил споразумение за решаване на делото, което противоречи на закона, РС-Плевен е допуснал и съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 382, ал. 7 от НПК съдът одобрява споразумението, само когато то не противоречи на закона и морала. В конкретния случай РС-Плевен е бил длъжен да констатира, че представеното му за одобрение споразумение за решаване на делото противоречи на закона и да упражни правомощията си по чл. 382, ал. 5 от НПК, като предложи на страните промени в споразумението, с цел привеждането му в съответствие с изискванията на закона и ако страните не приемат предложените промени, да не одобрява споразумението.

Допуснатите съществени нарушения по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК съставляват основание по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК за възобновяване на делото и отмяна на определението, с което е одобрено споразумение за решаване на делото в частта относно първоначалния режим за изтърпяване на наказанието.

Относно постановения първоначален режим за изтърпяване на наказанието делото следва да се върне за ново разглеждане по реда на чл. 306, ал. 1, т. 2 от НПК, от друг състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание. /Арг. Решение № 246 от 17.12.2018 г. на ВКС по н. д. № 927/2018 г., I н. о., НК; Решение № 92 от 16.03.2010 г. на ВКС по н. д. № 748/2009 г., III н. о., НК; Решение № 244 от 2.05.2011 г. на ВКС по н. д. № 1432/2011 г., I н. о., НК; Решение № 178 от 10.12.2020 г. на ВКС по н. д. № 695/2020 г., II н. о., НК; Решение № 90 от 28.02.2013 г. на ВКС по н. д. № 93/2013 г., II н. о., НК/.

Водим от горното и на основание чл. 425, ал. 1, т. 1 от НПК,

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА НОХД № 2189/2020г. по описа на Районен съд-гр. Плевен.

Отменя определение №260053/04.11.2020г по НОХД № 2189/2020г. по описа на Районен съд-гр. Плевен, в частта с която е одобрено споразумение за решаване на делото относно първоначалния режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане, по реда на чл. 306, ал. 1, т. 2 от НПК, от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание относно първоначалния режим за изтърпяване на наказанието.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____